

Тя стои далечъ отъ идеала, който ти носишъ въ душата си.

И тъй, една отъ причинитѣ за противоречията, на които се натъкватъ хората, се дължи на бързането имъ. Тѣ бързатъ въ заключенията си, въ мненията си за хората, въ присъдитѣ, които подписватъ. Като видятъ нѣкой човѣкъ, веднага се произнасятъ, че е светецъ, мораленъ човѣкъ. Не се минава много време, тѣ се разочароватъ, не виждатъ никаква светостъ въ него. — Защо бърза човѣкъ въ заключенията си? — Защото носи нѣкакъвъ недостатъкъ въ характера или въ мисълта си, остатъкъ отъ миналото, или наследенъ отъ дѣди и баби. Нѣкой се отличава съ голѣма подозрителностъ. Когото срещне, все ще се усъмни, ще започне да го подозира въ нѣщо. За да се справите съ своята подозрителностъ, не трѣбва да бързате. Затова, именно, българската поговорка казва: „Два пѣти мѣри, веднѣжъ крой“. Човѣкъ трѣбва добре да обмисля нѣщата и тогава да пристѣпва къмъ действие. Само така той може да се справя съ мъжнотиитѣ си.

Често съвременнитѣ хора се запитватъ, какво да правятъ, за да подобрятъ живота си. Едно се иска отъ всѣки човѣкъ: да приеме любовта и да я приложи между ближнитѣ си. Да приложите любовта помежду си, това значи, да се запалите всички и да свѣтнете. Днесъ хората не свѣтятъ, но димятъ. Дето има димъ, горението е непълно, отдѣля се отровниятъ газъ въглероденъ окисъ. — Какво да правимъ съ младото поколѣние, за да го освободимъ отъ този отровенъ газъ? — Преди да помогнете на младото поколѣние, помогнете на себе си. Всѣки трѣбва да се замисли, какъ да си помогне. Щомъ помогнете на себе си, вие ще бждете въ състояние да помогнете и на другитѣ. Само онзи може да си помогне, който има прави възгледи за живота и за отношенията между ближнитѣ си.

„Кажете го на видело!“ Всѣки трѣбва самъ да си каже истината и то на видело. Това не значи, че човѣкъ живѣе само съ криви възгледи. Много отъ възгледитѣ на хората сж прави, но все пакъ трѣбва да се преобразятъ. Казано е въ Евангелието: „Ако житното зърно не падне на земята и не израсте, само остава.“ Следователно, ако вашитѣ мисли, чувства и постѣпки не паднатъ на земята и не израстатъ, сами оставатъ.“